

ਜੇ ਵਾਈ ਤਿਵਾੜੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਕਾਰ ਪਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

**ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਅਪੀਲ), ਪੰਜਾਬ,
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ**

1992 ਦਾ CWP ਨੰ. 15452

ਜੁਲਾਈ 29, 2013

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟ. 226/227 - ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 - ਐਸ. 10 ਏ - ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਰੂਲਜ਼, 1956 - ਆਰ.ਆਈ. 20 ਸੀ - ਵੱਡੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20- ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਅਲਾਟੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20-ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਸੀ-ਸੈਟਲਮੈਂਟੀ ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ, 1985 PLJ 581 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

"5. ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਤਾਂ ਕੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ITicrc ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਦਨ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1978 ਪੰਜਾਬ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 553, ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਐਲ.ਐਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ"

(ਪਰਾ ੬)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਹ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲਟ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 5.8.1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 28.2.1986 ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 12.9.1985 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲੈਕਟਰ (ਅਪੀਲ) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਜਲੰਧਰ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 19.7.1988 ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੀ.ਐਮ ਮੁੰਜਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ.

1 .ਪੀ. Goyal Addl.AG ਪੰਜਾਬ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਲਈ।

ਅਜੈ ਤਿਵਾੜੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(2) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 5.8.1991 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 5 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੇਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਿਤੀ 12.9.1985 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।, ਮਿਤੀ 28.2.1986 ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ (ਅਪੀਲ) ਅਰਨਰੀ ਜ਼ਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 19.7.1988 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਜਲੰਧਰ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਪਿਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਸੀ। ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਐਕਟ") ਅਧੀਨ ਵਾਧੂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਅਧੀਨ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 20-ਸੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਨਿਯਮਾਂ")। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਾਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਬੇਸਮਝ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 9.8.1982 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਿਤੀ 9.8.1982 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ 31.1.1983 ਦੇ ਵੀ.ਡੀ.ਸੀ.

ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਘਬਰਾਹਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ (ਵੱਡੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ) ਦੀ ਸਰਪਲੱਸ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਦਾ

ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 12.9.1985 (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ-1) ਨੂੰ 9.8.1982 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਿਤੀ 12.9.1985 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ 28.2.1986 ਦੇ ਵੀ.ਡੀ.ਸੀ. ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3)। ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਜਲੰਧਰ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਤੀ 19.7.1988 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਐਗਰੀਕੇਲਿਓਰ ਨੇ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਰਪਲੱਸ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1972 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ (ਖੇਤੀਬਾੜੀ) ਫਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 4.5.1983 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-4) ਰਾਹੀਂ ਆਖਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ.2 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬ ਨੰ. 5) ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਆਰਡਰ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P-3) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ.5 ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ।

(4) ਇਲੀ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲਜ਼) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20-ਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਬੁਲੀਅਤਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ। ਇਲੀ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰੀ-ਸੈਟਲ ਹੋ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20-ਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਹੈ, ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲਟ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਕੇਕਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 1980 PLJ 121 ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ।

(6) ਸੈਕਸ਼ਨ 10-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ CL ਫੁੱਟਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਾਰਜਕਾਲਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 18, 20-ਏ, 20-ਬੀ ਅਤੇ 20-ਸੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਾਸ-ਆਰਸੀਐਫਸੀਆਰਸੀਐਨਸੀਸੀ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਨਿਯਮ, 1956 (ਇੱਥੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਨਿਯਮ 18 ਹੋਰ ਪੁਨਰਵਾਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ "ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ" ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 20-ਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 20-ਬੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 20-C ਇੱਕ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ "ਕਾਬੂਲੀਅਤ" ਜਾਂ "ਪੱਟਾ" ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ "ਸਰਪਲੱਸ ਏਰੀਆ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਾਟੀ ਲਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਸੀਸੀਆਰਟੀਆਈ ਫਿਕਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਕਾਬੂਲੀਅਤ" ਜਾਂ "ਪੱਟਾ" ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਸਰਪਲੱਸ ਖੇਤਰ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਲਾਟੀ ਜਾਂ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਿਰਫ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20-ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਸੈਟਲ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ, 1985 PLJ 581 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

“5. ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਤਾਂ ਕੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਸਾਵਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮਦਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1978 ਪੰਜਾਬ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 553, ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਲੀ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ।

(7) ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲਟ judgment ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 5.8.1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

KARI AR SINGH AND OTHERS v. FINANCIAL COMMISSION 1006
(APPEALS), PUNJAB, CHANDIGARH AND OTHERS
(Ajay Tewari. J.)

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 28.2.1986 ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 12.9.1985 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲੈਕਟਰ (ਅਪੀਲ) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਜਲੰਧਰ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ 19.7.1988 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

(9) ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

5. ਗੁਪਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ